

זהר פרשת משפטים

- 1
2 (א) ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: (ב) כי תקנה עבד עברי שש שנים
3 יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם: (ג) אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא
4 ויצאה אשתו עמו: (ד) אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה
5 תהיה לאדניה והוא יצא בגפו: (ה) ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את
6 אשתי ואת בני לא אצא חפשי: (ו) והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או
7 אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם: (ז) וכי ימכר איש את בתו
8 לאמה לא תצא כצאת העבדים: (ח) אם רעה בעיני אדניה אשר (לא) לו יעדה
9 והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה: (ט) ואם לבנו ייעדה כמשפט
10 הבנות יעשה לה: (י) אם אחרת יקח לו שארה כסותה וענתה לא יגרע: (יא) ואם
11 שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף:
- 12 פתח ר' שמעון ואמר, {שמות כא} ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם, תרגום, ואלין
13 דיניא דתסדר קדמיהון. אלין אינון סדורין דגלגולא, דינין דנשמתי, דאתדנו כל חד
14 וחד לקבל עונשיה. {שמות כא} כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא
15 לחפשי חנם. חברייא, עידן הכא, לגלאה כמה רזין טמירין דגלגולא. כי תקנה עבד
16 עברי שש שנים יעבד. כד נשמתא אתחייבת בגלגולא, אם היא מסטרא דההוא עבד
17 מטטרו, דאיהו {ק"ה ע"ב, ט"ו ע"א, צ"ו ע"א} כליל שית סטרו, כתיב ביה שש שנים
18 יעבד, גלגולין דילה לא מתחייבא אלא שית שנין, עד דאשלימת שש דרגין, מההוא
19 אתר דאתנטיילת.
- 20 פתח רבי שמעון ואמר, ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם. תרגום: ואלין דיניא די
21 תסדר קדמיהון. אלה אותם סדורים של הגלגול, דיני הנשמות שנדונו כל אחד ואחד
22 לקבל ענשו. כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם. חברים,
23 הזמן כעת לגלות כמה סודות נסתרים של הגלגול. כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד,
24 כשהנשמה התחייבה בגלגול, אם היא מצד אותו העבד מטטרו"ן, שהוא כולל ששה
25 צדדים, כתוב בו שש שנים יעבד. גלגולים שלה לא מתחייבת אלא שש שנים, עד
26 שמשלימה שש דרגות מאותו המקום שנלקחה.
- 27 אבל אם נשמתא היא מסטרא דשכינתא, דאיהי שביעית ודאי מה כתיב, ובשביעית
28 יצא לחפשי חנם, דצדיק, ודאי לית ביה מלאכה, כיון דלית ביה מלאכה, לית ביה
29 שעבוד. ונשמתא דאיהי מתמן, אתמר בה ובשביעית יצא לחפשי חנם, לית בה
30 שעבודא.
- 31 אבל אם הנשמה היא מצד השכינה שהיא שביעית, ודאי מה כתוב? ובשביעית יצא
32 לחפשי חנם. שצדיק ודאי אין בו מלאכה, וכיון שאין בו מלאכה, אין בו שעבוד. והנשמה
33 שהיא משם, נאמר בה ובשביעית יצא לחפשי חנם, אין בה שעבוד.

1 אֲדַהְכִי, הֵא {דָּרַף צִ"ד ע"ב} סָבָא נְחַת לְגַבְיָהּ, אָמַר לֵיהּ, אִי הֲכִי, רַבִּי, מַה תּוֹסַפֵּת
2 לְנִשְׁמַתָּא דְאִיְהִי מְנָה, דְאִתְמַר בֵּהּ, {שְׁמוֹת כ} לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלֹאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְךָ
3 וְעַבְדְּךָ וְגו'!

4 **בִּין כֶּךָ יֵרֵד הַזְקָן אֲלֵינוּ, אָמַר לוֹ, אִם כֶּךָ רַבִּי, מַה תּוֹסַפֵּת לְנִשְׁמָה שֶׁהִיא מִמְנָה, שְׁנֵאמַר**
5 **בֵּהּ {שְׁמוֹת כ} לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלֹאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְךָ עַבְדְּךָ וְגו'?**

6 אָמַר לֵיהּ, סָבָא סָבָא, וְאֵת שְׂאִיל דָּא, דְּוֹדַאי הָאִי עַל נִשְׁמַתָּא דְצַדִּיק אִתְמַר, דְּאָף עַל
7 גַּב דְאִתְחִיב לְאַחְתָּא בְּגַלְגּוּלָא בְּכָל אֲלֵינוּ, אֲפִילוּ בְעַבְד וְאִמָּה, וּבְעִירָן דְאִינוּן אֹפְנִים,
8 אוּ בְכָל חִיּוֹן, דְמִנְהוֹן נִשְׁמַתִּין דְבְנֵי נָשָׂא, כְּתִיב בֵּהּ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלֹאכָה. וְהָאִי
9 אִיְהוּ, {וַיִּקְרָא כה} לֹא תַעֲבֹד בּוֹ עַבְדוֹת עֶבֶד, בְּצַדִּיק דְאִיְהוּ יוֹם הַשַּׁבָּת, לֹא תַעֲבֹד בּוֹ
10 עַבְדוֹת עֶבֶד, דְאִיְהוּ יוֹם דְחֹל.

11 **אָמַר לוֹ, זְקָן זְקָן, וְאַתָּה שׁוֹאֵל אֵת זֶה? שׁוֹדַאי זֶה נֶאֱמַר עַל נִשְׁמַת הַצַּדִּיק, שְׂאָף עַל גַּב**
12 **שֶׁהִתְחִיב לְרֵדֵת בְּגַלְגּוּל בְּכָל אֵלֶּה, אֲפִילוּ בְעַבְד וְאִמָּה, וּבִהֲמוֹת שְׁהִם אֹפְנִים, אוּ בְכָל**
13 **הַחַיּוֹת שְׁמַהֶם נִשְׁמוֹת בְּנֵי אָדָם, כְּתוּב בֵּהּ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלֹאכָה, וְזֶהוּ {וַיִּקְרָא כה} לֹא**
14 **תַעֲבֹד בּוֹ עַבְדוֹת עֶבֶד. בְּצַדִּיק, שְׁהוּא יוֹם הַשַּׁבָּת, לֹא תַעֲבֹד בּוֹ עַבְדוֹת עֶבֶד, שְׁהוּא יוֹם שֶׁל**
15 **חַל.**

16 אָבֵל סָבָא סָבָא, שַׁבָּת {ד"א נשמתא} דְאִיְהִי בֵת יְחִידָה, וְאִיְהִי בֵת זּוּגִיָּה דְצַדִּיק, דְאִיְהוּ
17 שַׁבָּת. מֵאִי אִם אַחֲרֵת יִקַּח לוֹ. אָמַר לֵיהּ הָאִי וְדַאי הַבְּדֵלָה, חוּלוֹ שֶׁל שַׁבָּת, דְאִית אַחֲרָא
18 דְלֹא אִתְקַרִיאת חוּלוֹ שֶׁל שַׁבָּת, אֲלֵא חוּלוֹ שֶׁל טְמֵאָה שְׁפָחָה. אָמַר לֵיהּ. וְהָא חוּלוֹ שֶׁל
19 שַׁבָּת מֵאִי הִיא. אָמַר לֵיהּ, דָּא אִתְמַתָּא, דְאִיְהִי גּוֹפָא דְבֵת יְחִידָה דְעֵלָה אִתְמַר, אִם
20 אַחֲרֵת יִקַּח לוֹ.

21 **אָבֵל זְקָן זְקָן, שַׁבָּת {הַגְּשֵׁמָה} שֶׁהִיא בֵת יְחִידָה, וְהִיא בֵת זּוּגוֹ שֶׁל צַדִּיק שְׁהוּא שַׁבָּת. מַה**
22 **זֶה אִם אַחֲרֵת יִקַּח לוֹ? אָמַר לוֹ, הָרִי וְדַאי הַבְּדֵלָה חֲלוֹ שֶׁל שַׁבָּת, שִׁישׁ אַחַר שֶׁלֹּא נִקְרָא**
23 **חֲלוֹ שֶׁל שַׁבָּת, אֲלֵא חֲלוֹ שֶׁל טְמֵאָה שְׁפָחָה. אָמַר לוֹ, וְהָרִי חֲלוֹ שֶׁל שַׁבָּת מַה זֶה? אָמַר לוֹ,**
24 **זוֹ אִמָּה, שֶׁהִיא גּוֹף שֶׁל בֵת יְחִידָה, שְׁעָלֶיהָ נֶאֱמַר אִם אַחֲרֵת יִקַּח לוֹ.**

25 תָּא חֲזִי, נִשְׁמַתָּא אִית דְאִתְקַרִיאת אִמָּה, וְאִית {נשמתא} שְׁכִינְתָּא דְאִתְקַרִיאת
26 שְׁפָחָה, {ונשמתא} וְשְׁכִינְתָּא אִית דְאִתְקַרִיאת בְּרֵתָא דְמִלְכָא. הֲכָא אִית אִישׁ, דְאִתְמַר
27 בֵּיהּ {שְׁמוֹת טו} יי' אִישׁ מְלַחְמָה. וְאִית אִישׁ, דְאִתְמַר בֵּיהּ {דְנִיאל ט} וְהָאִישׁ גְּבַרִיאֵל.
28 **בָּא וְרָאֵה, נִשְׁמָה יֵשׁ שְׁנִקְרָאת אִמָּה, וְיֵשׁ {נשמה} שְׁכִינָה שְׁנִקְרָאת**
29 **שְׁפָחָה, {ונשמה} וְשְׁכִינָה יֵשׁ שְׁנִקְרָאת בֵת הַמֶּלֶךְ. כָּאֵן יֵשׁ אִישׁ שְׁנֵאמַר בּוֹ {שְׁמוֹת טו} ה'**
30 **אִישׁ מְלַחְמָה. וְיֵשׁ אִישׁ שְׁנֵאמַר בּוֹ {דְנִיאל ט} וְהָאִישׁ גְּבַרִיאֵל.**

31 וּבְגִין דָּא, נִשְׁמַתָּא דְאִיְהִי מְחִיבָא בְּגַלְגּוּל, אִם הִיא בְּרֵתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אִי תִימָא
32 דְאִזְדָּבֵן בְּגּוֹפָא נּוֹכְרָאֵה, דְתַמְנָן שְׁלִטְנוֹתָא דְיִצְרָר הֲרַע דְאִיְהוּ מַסְטְרָא דְסַמְא"ל. חַס
33 וְשְׁלוֹם. דְהָא כְּתִיב, {ישעיה מב} אֲנִי יי' הוּא שְׁמִי וְכִבוּדִי לֹא אֶתֵּן דְאִיְהוּ יִצְרָר הֲרַע.

1 ולכן, נשמה שמחייבת בגלגול, אם היא בתו של הקדוש ברוך הוא, אם תאמר שתמכר
 2 לגוף נכרי ששם שלטון יצר הרע שהוא מצד סמא"ל - חס ושלום, שהרי כתוב {ישעיה
 3 מב} אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן, שהוא יצר הרע.
 4 והוא גופא, דשריא ברתא דמלכא, אי תימא דאזדון בכתרין תתאין דמסאבו, חלילה
 5 וחס. עלה אתמר {ויקרא כה} והארץ לא תמכר לצמיתות כי לי הארץ. מאן גופא
 6 דברתא דמלכא. דא מטטרו. והאי גופא איהו אמה דשכינתא, אף על גב דאיהי
 7 נשמתא דאיהי ברתא דמלכא שבוייה תמן, בגלגולא אתיא דאתיין גלגולין בגין דאתית
 8 תמן, מה כתיב בה {שמות כא} וכי ימכור איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים.
 9 ואותו הגוף ששם שורה בת המלך, אם תאמר שנמכר בכתרים תחתונים שנטמאו -
 10 חלילה וחס. עליו נאמר {ויקרא כה} והארץ לא תמכר לצמיתת כי לי הארץ. מי גוף של
 11 בת המלך? זה מטטרו"ן, וגוף זה הוא אמה של השכינה, אף על גב שהיא נשמה שהיא
 12 בת המלך, שבוייה שם, בגלגול באה, שבאים גלגולים משום שבאה שם. מה כתוב בה?
 13 וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים.
 14 ועוד וכי ימכור איש, דא קודשא ברוך הוא. את בתו: אלו ישראל, דאינון מסטרא דבת
 15 יחידה, אתקריאו בתו. ואי תימא דיפקון, כגוונא דאלין מסטרא דעבד, דאיהו
 16 מטטרו"ן, דנפקו במנוסה ממצרים, לא תצא כצאת העבדים, הדא הוא
 17 דכתיב, {ישעיה נב} כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו.
 18 ועוד, וכי ימכר איש - זה הקדוש ברוך הוא. את בתו - אלו ישראל, שהם מצד של בת
 19 יחידה נקראו בתו. ואם תאמר שיצאו, כמו שאלה מצד של העבד שהוא מטטרו"ן,
 20 שיצאו במנוסה ממצרים, לא תצא כצאת העבדים. זהו שכתוב {ישעיה נב} כי לא
 21 בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו.
 22 תא חזי, בר נש כד אתיליד, {ויקרא רכ"ד ע"ב} יִהְיֶה לִיָּה נֶפֶשׁ אִישׁ מִסְטָרָא דִּבְעִירָא,
 23 מִסְטָרָא דְדַכְוִי, מִסְטָרָא דְאֵלִין דְאִתְקִרְוֹן אוֹפְנֵי הַקּוֹדֵשׁ. זְכָה יִתִּיר, יִהְיֶה לִיָּה רוּחָא,
 24 מִסְטָרָא דְחִיּוֹת הַקּוֹדֵשׁ. זְכָה יִתִּיר, יִהְיֶה לִיָּה נִשְׁמַתָּא, מִסְטָרָא דְכַרְסֵיִיא. וְתִלַּת אֵלִין,
 25 אינון אמה עבד ושפחה דברתא דמלכא.
 26 בא וראה, כשנולד איש, נותנים לו נפש מצד הבהמה מצד של טהר, מצד אלה שנקראים
 27 אופני הקדש. זכה יותר - נותנים לו רוח מצד של חיות הקדש. זכה יותר - נותנים לו נשמה
 28 מצד של הכסא. ושלתת אלו הם אמה, עבד ושפחה של בת המלך.
 29 זכה יתיר, יִהְיֶה לִיָּה נֶפֶשׁ אִישׁ בְּאֵרַח אֲצִילוֹת, מִסְטָרָא דְבֵת יִחִידָה, וְאִתְקִרְיָאֵת אִיהִי בֵת
 30 מְלָךְ. זְכָה יִתִּיר, יִהְיֶה לִיָּה רוּחָא דְאֲצִילוֹת. מִסְטָרָא דְעֵמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, וְאִקְרִי בִּן
 31 לְקוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, {דברים יד} בָּנִים אַתֶּם לַיְי' אֱלֹהֵיכֶם. זְכָה יִתִּיר,
 32 יִהְיֶה לִיָּה נִשְׁמַתָּא, מִסְטָרָא דְאָבָא וְאִמָּא. הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, {בראשית ב} וַיִּפַּח בְּאָפִיו
 33 נִשְׁמַת חַיִּים. מֵאֵי חַיִּים. אֲלֵא אֵינוֹן י"ה, דְעַלְיֵיהּ אִתְמַר, {תהלים קנ} כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלַל
 34 יָהּ, וְאִשְׁתַּלִּים בֵּיהּ יְדו"ד.

1 **אם זכה יותר - נותנים לו נפש בדרך אצילות, מצד של בת יחידה, ונקראת בת מלך. זכה**
 2 **יותר - נותנים לו רוח של אצילות מצד העמוד האמצעי, ונקרא בן לקדוש-ברוך-הוא.**
 3 **זהו שכתוב {דברים יד} בנים אתם לה' אלהיכם. זכה יותר - נותנים לו נשמה מצד של**
 4 **אבא ואמא. זהו שכתוב {בראשיתב} יופח באפיו נשמת חיים. איזה חיים? אלא אותם**
 5 **י"ה שעליהם נאמר {תהלים קנ} כל הנשמה תהלל יה, ונשלמה בה יהו"ה.**
 6 זכה יותר, יהבין ליה ידו"ד בשלימו דאתון, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאיהו אדם, בארץ
 7 אצילות דעילא, ואתקרי בדיוקנא דמאריה. ועליה אתמר, {בראשית א} ורדו בדגת
 8 הים וגו'. והא איהו שולטנתייה בכל רקיעין, ובכל אופנים ושרפים וחיון, ובכל חיילין
 9 ותוקפין דלעילא ותתא. ובגין דא, כד בר נש זכי בנפש מסטרא דבת יחידה, אתמר
 10 ביה, לא תצא כצאת העבדים.
 11 **זכה יותר - נותנים לו יהו"ה בשלמות האותיות - יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שהוא אדם, בארץ**
 12 **אצילות למעלה, ונקרא בדמות רבנו. ועליו נאמר {בראשית א} ורדו בדגת הים וגו'. וזהו**
 13 **שלטונו בכל הרקיעים ובכל האופנים והשרפים והחיות ובכל החילות והכחות שלמעלה**
 14 **ולמטה. ולכן, כשבן אדם זוכה בנפש מצד של בת יחידה, נאמר בו לא תצא כצאת**
 15 **העבדים.**
 16 רבי חייא ורבי יוסי אערעו חד ליליא במגדל דצור. אתארוחו תמן וחדו דא בדא. אמר
 17 רבי יוסי, כמה חדינא דחמינא אנפי שכינתא, דהשתא בכל ארחא דא, אצטערנא
 18 בחדא סבא, טיעא, דהוה שאיל לי {דף צ"ה ע"א} כל ארחא.
 19 **רבי חייא ורבי יוסי נפגשו לילה אחד במגדל צור. התארוחו שם ושמוחו זה בזה. אמר רבי**
 20 **יוסי, כמה שמחתי שראיתי פני השכינה, שעכשו בכל הדרך הזאת הצטערתי בזמן אחד**
 21 **סוחר שהיה שואל אותי כל הדרך:**
 22 מאן הוא נחשא, דפרח באוירא, ואזיל בפרודא, ובין כר ובין כר, אית נייחא לחד נמלה,
 23 דשכיב בין שנוי. שרי בחבורא וסיים בפרודא. ומאי איהו נשרא, דקא מקננא, באילן
 24 דלא הוה. בנוי דאתגזלו, ולא מן ברין. דאתבריואו באתר דלא אתבריואו. כד סלקין
 25 נחתין, כד נחתין סלקין. תרין דאינון חד, וחד דאינון תלתא. מהו עולימתא שפירתא,
 26 ולית לה עיינין, וגופא טמירתא ואתגליא, איהי נפקת בצפרא, ואתכפיאת ביממא.
 27 אתקשטת בקשוטין דלא הוו.
 28 **מי הוא נחש הפורח באויר והולך בפרוד, ובין כר ובין כר יש מנוחה לנמלה אחת ששוכבת**
 29 **בין שניו, התחיל בחבור וסיים בפרוד? ומה הוא נשר שמקנן באילן שלא היה? בניו**
 30 **שנגזלו, ולא מהבריות? שנבראו במקום שלא נבראו? כשעולים יורדים, כשיורדים**
 31 **עולים? שנים שהם אחד, ואחד שהם שלש? מה זה עלמה יפה ואין לה עינים, והגוף**
 32 **נסתר ומתגלה? היא יוצאת בבקר ונתכפית ביום, ומתקשטת בקשוטים שלא היו?**
 33 כל דא שאיל בארחא, ואצטערנא. והשתא אית לי נייחא. דאילו הוינא כחדא,
 34 אתעסקנא במלי דאורייתא, מה דהוינן במלין אחרנין דתהו. אמר רבי חייא, וההוא

1 סבא טייעא, ידעת ביה כלום. אמר ליה, ידענא, דלית ממשו במלוי. דאילו הוה ידע,
 2 יפתח באורייתא, ולא הוה ארחא בריקנייא. אמר רבי חייא, והוא טייעא אית הכא,
 3 דהא לזמנין באינון ריקנין, ישכח גבר זגין דדהבא. אמר ליה, הא הכא איהו, ואתקין
 4 חמריה במיכלא.
 5 כל זה שאל בדרך, והצטרתי, ועכשו יש לי מנוחה. שאלו היינו כאחד, התעסקנו בדרך
 6 תורה מה שהיינו בדברים אחרים של תהו. אמר רבי חייא, ואותו זקן סוחר ידעת בו
 7 משהו? אמר לו, ידעתי שאין ממש בדרךיו, שאלו היה יודע, יפתח בתורה, ולא היתה
 8 הדרך בריקנות. אמר רבי חייא, ואותו הסוחר ישנו כאן, שהרי לפעמים באותם הריקנים
 9 ימצא איש פעמוני זהב. אמר לו, הרי הוא כאן, והתקין חמורו למאכל.
 10 קרו ליה, ואתא לקמייהו. אמר לון, השתא תרין אינון תלת, ותלת אינון כחד. אמר רבי
 11 יוסי, לא אמינא לך, דכל מלוי ריקנין, ואינון בריקנייא, יתיב קמייהו.
 12 קראו לו ובא לפנייהם. אמר להם, כעת שנים הם שלשה, ושלשה הם כאחד. אמר רבי
 13 יוסי, ולא אמרתי לך שכל דבריו ריקנים והם בריקנות?! ישב לפנייהם.
 14 אמר לון רבנן, אנא טייעא אתעבידנא, ומיומין זעירין, דהא בקדמייתא לא הוינא
 15 טייעא, אבל ברא חד זעירא אית לי, ויהבית ליה בבי ספרא, ובעינא דישתדל
 16 באורייתא. וכד אנא אשכחנא חד מרבנן דאזיל בארחא, אנא טעין אבתריה, והאי
 17 יומא, חשיבנא דאשמע מלין חדתין באורייתא, ולא שמענא מדי.
 18 אמר להם, רבותינו, אני נעשיתי סוחר, ורק מלפני מעט ימים, שהרי בהתחלה לא הייתי
 19 סוחר, אבל בן אחד קטן יש לי, ונתתי אותו לבית הספר, ואני רוצה שיעסק בתורה,
 20 וכשאני מוצא אחד מהרבנים שהולך בדרך, אני טוען אחריו, והיום הזה חשבתי שאשמע
 21 דברים חדשים בתורה, ולא שמעתי דבר.
 22 אמר ר' יוסי, בכל מלין דשמענא דקאמרת, לא תוהנא, אלא מחד. או אנת בשטותא
 23 אמרת, או מלין ריקנין אינון. אמר ההוא סבא, ומאן איהי. אמר עולימתא שפירתא וכו':
 24 אמר רבי יוסי, בכל הדברים ששמעתי שאמרת לא תמהתי, אלא רק מאחד - או שאתה
 25 אמרת בשטות, או שהם דברים ריקים. אמר אותו זקן, ומה היא? אמר, נערה יפה וכו'.
 26 ... קודשא בריך הוא כל מלין סתימין דאיהו עביד, עאל לון באורייתא קדישא, וכלא
 27 אשתכח באורייתא, וההיא מלה סתימא גלי לה אורייתא, ומיד אתלבשא בלבושא
 28 אחרא, ואתסמר תמן, ולא אתגלי. וחכימין דאינון מליין עיינין, אף על גב דההיא מלה
 29 אסתים בלבושה [תמן], חמאן לה מגו לבושה, ובשעתא דאתגלי ההיא מלה עד לא
 30 תיעול בלבושא, רמאן בה פקיוה דעינא, ואף על גב דמיד אסתים, לא אתאביד
 31 מעינייהו. [נ"א מינייהו]
 32 כל הדברים הנסתרים שהקדוש ברוך הוא עשה, הכניס אותם לתורה הקדושה, והכל
 33 נמצא בתורה, ואותו דבר נסתר גלתה אותו התורה, ומיד התלבש בלבוש אחר, ונטמן
 34 שם ולא התגלה. והחכמים שהם מלאים עינים, אף על גב שאותו הדבר נסתר

1 בלבושו {שם}, רואים אותו מתוך לבושו, ובשעה שהתגלה אותו דבר, טרם יכנס ללבוש,
 2 זורקים בו פקחת עין, ואף על גב שמיד נסתר, לא נאבד מעיניהם {נ"א מהם}.
 3 בכמה דוכתין אזהר קודשא בריך הוא על גיורא, {בגין} דזרעא קדישא, יזדהרון ביה,
 4 ולבתר נפיק מלה סתימא מנרתקה. {דף צ"ט ע"א} וכיון דאתגלי אהדר לנרתקה
 5 מיז, ואתלבש תמן.
 6 בכמה מקומות הזהיר הקדוש ברוך הוא על הגר {כדי} שיזהרו בו זרע הקדש, ואחר
 7 הוציא דבר נסתר מנרתיקו. וכיון שהתגלה, חוזר מיז לנרתיקו והתלבש שם.
 8 כיון דאזהר על גיורא בכל אינון דוכתין, נפק מלה מנרתקה ואתגלי, ואמר {שמות
 9 כג} ואתם ידעתם את נפש הגר. מיז עאלת לנרתקה, ואהדרת בלבושה ואתטמרת,
 10 דכתיב כי גרים הייתם בארץ מצרים, דחשיב קרא, דבגין דאתלבש מיז, לא הוה מאן
 11 דאשגח בה. בהאי נפש הגר, ידעת נשמתא קדישא במליון דהאי עלמא,
 12 ואתהניאת {ואשתאבת} מנייהו.
 13 כיון שהזהיר על הגר בכל אותם מקומות, יצא הדבר מנרתיקו והתגלה ואמר, ואתם
 14 ידעתם את נפש הגר. מיז נכנסה לנרתיקה, וחזרה בלבוש ונטמנה, שכתוב כי גרים
 15 הייתם בארץ מצרים, שחשב הכתוב, שבגלל שמיד התלבש, לא היה מי שישיגיה בו.
 16 בנפש הגר הזו יודעת הנשמה הקדושה בדברי העולם הזה ונהנית {ושואבת} מהם.
 17 פתח ההוא סבא ואמר, {שמות כד} ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר וגו', ענן דא
 18 מאי היא. אלא דא הוא דכתיב, {בראשית ט} את קשתי נתתי בענן. תנינן, דההוא
 19 קשת אשלחת לבושו, ויהיב לון למשה, {רכ"ט ע"א} ובההוא לבושא סליק משה
 20 לטורא ומניה חמא מה דחמא, ואתהני מכלא. עד ההוא אתר, אתו אינון חברייא,
 21 ואשתטחו קמיה דההוא סבא, ובכו ואמרו, אלמלא לא אתינא לעלמא, אלא למשמע
 22 מליון אליו מפוקר די לן.
 23 פתח אותו זקן ואמר, {שם כד} ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר וגו'. ענן זה מה?
 24 אלא זהו הכתוב {בראשית ט} את קשתי נתתי בענן. שנינו שאותה קשת הפשיטה את
 25 לבושיה ונתנה אותם למשה, ובאותו לבוש עלה משה להר, וממנו ראה מה שראה ונהנה
 26 מהכל. עד אותו מקום באו אותם החברים, והשתטחו לפני אותו זקן ובכו ואמרו, אלמלא
 27 לא באנו לעולם אלא כדי לשמע דברים אלו מפיו - די לנו!
 28 אמר ההוא סבא, {אם אחרת יקח לן} חברייא, לאו בגין דא בלחודוי שרינא מלה, דהא
 29 סבא כגיני, לאו במלה חדא עביד קיש קיש, ולא קרי, כמה בני עלמא בערבוביא
 30 בסכלתנו דלהון, ולא חמאן בארע קשוט באורייתא, ואורייתא קרי בכל יומא
 31 בנהימו {נ"א ברחימו} לגבייהו, {דבני נשא} ולא בעאן לאתבא רישא.
 32 אמר אותו זקן, {אם אחרת יקח לון} חברים, לא בשביל זה בלבד התחלתי את הדבר,
 33 שהרי זקן כמוני לא בדבר אחד עושה קיש קיש ולא קורא, כמה בני העולם שהם

1 **בְּעֶרְבוּבִיהָ בְּתַבּוּנָהּ שְׁלֵהֶם, וְלֹא רוֹאִים בְּדֶרֶךְ אֲמַת בְּתוֹרָה, וְתוֹרָה קוֹרֵאת בְּכָל יוֹם**
 2 **בְּנֵהִימָה {בְּאֵהְבָה} אֲלֵיהֶם, וְלֹא רוֹצִים לְהֵשִׁיב רֹאשׁם.**
 3 וְאִף עַל גַּב דְּאִמְיָנָא, דְּהָא אֹרִייתָא מְלָה נִפְקָא מִנְרִתְקָה, וְאַתְחַזִּיאַת זְעִיר, וּמִיַּד
 4 אֲתַטְמַרְת. הִכִּי הוּא וְדֹאֵי. וּבְזַמְנָא דְאַתְגְּלִיאַת מִגּוּ נְרִתְקָה וְאַתְטַמַּרְת מִיַּד, לֹא עֵבְדַת
 5 דָּא, אֲלֵא לְאִינוּן דִּידְעִין בְּהָ, וְאַשְׁתַּמוּדְעָן בְּהָ.
 6 **וְאִף עַל גַּב שְׂאִמְרֵנוּ שְׁהֵרִי הַתּוֹרָה הוֹצִיאָה דְבַר מִנְרִתְקָה, וְנִרְאָה קֶטַן וּמִיַּד נִטְמָן - כִּךְ**
 7 **הוּא וְדֹאֵי. וּבְזַמְנָא שְׁנַתְגַּלְהָ מִתּוֹךְ נְרִתְקָה וְנִטְמָן מִיַּד, לֹא עוֹשָׂה אֵת זֶה אֲלֵא לְאוֹתָם**
 8 **שְׂוִידְעִים בְּהָ וְנוֹדְעִים בְּהָ.**
 9 מְשַׁל לְמָה הַדְּבַר דּוֹמָה, לְרַחֲמִתָּא, דְּאִיְהִי {צ"ה ע"א} שְׁפִירְתָּא בְּחִיזוֹ, וְשְׁפִירְתָּא
 10 בְּרִיּוּא, וְאִיְהִי טְמִירְתָּא בְּטְמִירוֹ גּוּ הִיכְלָא דִּילָהּ, וְאִית לָהּ רַחֲמִיא יְחִידָאָה, דְּלֹא יְדַעִין
 11 בִּיהָ בְּנֵי נָשָׂא, אֲלֵא אִיְהוּ בְּטְמִירוֹ. הֵהוּא רַחֲמִיא, מִגּוּ רַחֲמִיא דְרַחֲמִים לָהּ עֵבַר לְתַרְע
 12 בִּיתָהּ תְּדִיר, זְקִיף עֵינֵיו לְכָל סָטֵר. אִיְהִי, יְדַעַת דְּהָא רַחֲמִיא אֲסַחַר תְּרַע בִּיתָהּ תְּדִיר,
 13 מָה עֵבְדַת, פְּתַחַת פְּתַחַא זְעִירָא בְּהַהוּא הִיכְלָא טְמִירָא, דְּאִיְהִי תְּמִין, וְגִלְיַאֵת אֲנִפְהָא
 14 לְגַבֵּי רַחֲמִימָאָה, וּמִיַּד אֲתַהַדְרַת וְאַתְכַּסִּיאַת. כָּל אִינוּן דְּהוּוּ לְגַבֵּי רַחֲמִיא, לֹא חֲמוּ וְלֹא
 15 אֲסַתְּכְלוּ, בַּר רַחֲמִיא בְּלַחוּדוֹי, וּמַעֲוִי וּלְבִיָּה וְנִפְשִׂיָּה אֲזִלוּ אֲבַתְרָה. וְיַדַּע דְּמִגּוּ רַחֲמִיּוֹ
 16 דְרַחֲמִיַּת לִיהָ, אֲתַגְּלִיאַת לְגַבֵּיָּה רְגַעָא חֲדָא, לְאַתְעֵרָא {ס"א לְגַבֵּיָּה רַחֲמִיּוֹ לִיהָ}. הִכִּי
 17 הוּא מְלָה דְּאֹרִייתָא, לֹא {ר"ל ע"ב} אֲתַגְּלִיאַת, אֲלֵא לְגַבֵּי רַחֲמִימָאָה. יְדַעַת אֹרִייתָא,
 18 דְּהַהוּא חֲכִימָא דְּלִבָּא אֲסַחַר לְתַרְע בִּיתָהּ כָּל יוֹמָא, מָה עֵבְדַת, גִּלְיַאֵת אֲנִפְהָא לְגַבֵּיָּה,
 19 מִגּוּ הִיכְלָא, וְאַרְמִיזַת לִיהָ רְמִיזָא, וּמִיַּד אֲהַדְרַת לְאַתְרָה וְאַתְטַמַּרְת. כָּל אִינוּן דְּתְּמִין,
 20 לֹא יְדַעִי, וְלֹא מִסְתַּכְלִי, אֲלֵא אִיְהוּ בְּלַחוּדוֹי, וּמַעֲוִי וּלְבִיָּה וְנִפְשִׂיָּה אֲזִיל אֲבַתְרָה. וְעַל דָּא,
 21 אֹרִייתָא אֲתַגְּלִיאַת וְאַתְכַּסִּיאַת, וְאַזְלַת בְּרַחֲמִיּוֹ לְגַבֵּי רַחֲמִימָאָה, לְאַתְעֵרָא בְּהַדִּיָּה
 22 רַחֲמִיּוֹ.
 23 **מְשַׁל לְמָה הַדְּבַר דּוֹמָה? לְאַהוּבָה, שְׁהִיא יִפְהָ בְּמִרְאָה יִפְהָ בְּתֹאֵר, וְהִיא טְמוּנָה בְּהַסְתַּר**
 24 **בְּתוֹךְ הַהִיכָל שְׁלֵהָ, וְיֵשׁ לָהּ אוֹהֵב יְחִידִי שְׁלֵא יוֹדְעִים עֲלֵיוּ בְּנֵי אָדָם, אֲלֵא שְׁהוּא בְּנִסְתַּר.**
 25 **אוֹתוֹ אוֹהֵב, מִתּוֹךְ הָאֵהְבָה שְׂאוֹהֵב אוֹתָהּ, עוֹבֵר עַל שַׁעַר בֵּיתָהּ תְּמִיד, מְרִים עֵינָיו לְכָל**
 26 **צַד. הִיא יוֹדַעַת שְׁהֵרִי הָאוֹהֵב סוֹבֵב שַׁעַר בֵּיתָהּ תְּמִיד. מָה עוֹשָׂה? פּוֹתַחַת פֶּתַח קֶטַן**
 27 **בְּאוֹתוֹ הֵיכַל נִסְתַּר שְׁהִיא שֵׁם וּמַגְלָה אֵת פְּנִיָּה לְאוֹהֵבָה, וּמִיַּד חוֹזֵרַת וְנִתְכַּסִּית. כָּל אוֹתָם**
 28 **שְׁהִיוּ אֲצֵל הָאוֹהֵב, לֹא רָאוּ וְלֹא הִסְתַּכְלוּ, פֶּרַט לְאוֹהֵב לְבַדּוֹ, וּמַעֲוִי וּלְבוֹ וְנִפְשׁוֹ הִלְכוּ**
 29 **אֲחֵרִיָּה. וְיוֹדַע שְׁמִתּוֹךְ הָאֵהְבָה שְׁהִיא אוֹהֵבַת אוֹתוֹ, נְגִלִית אֲלֵיוּ רְגַע אֶחָד לְעוֹרֵר {אֲלֵיוּ**
 30 **אֵהְבָה} אוֹתוֹ. כִּךְ הוּא דְבַר הַתּוֹרָה לֹא נִגְלָה אֲלֵא לְאוֹהֵבוֹ. יוֹדַעַת הַתּוֹרָה שְׂאוֹתוֹ חֲכָם לֵב**
 31 **סוֹבֵב שַׁעַר בֵּיתָהּ כָּל יוֹם. מָה הִיא עוֹשָׂה? מַגְלָה פְּנִיָּה אֲלֵיוּ מִתּוֹךְ הַהִיכָל, וְרוֹמְזַת לוֹ רְמִזוֹ,**
 32 **וּמִיַּד חוֹזֵרַת לְמִקּוּמָה וְנִסְתַּרְת. כָּל אֲלוֹ שְׁשָׁם לֹא יוֹדְעִים וְלֹא מִסְתַּכְלִים, אֲלֵא רַק הוּא**
 33 **בְּלַבְדּוֹ, וּמַעֲוִי וּלְבוֹ וְנִפְשׁוֹ הוֹלְכִים אֲחֵרִיָּה, וְעַל זֶה הַתּוֹרָה נְגִלִית וְנִכְסִית וְהוֹלְכַת בְּאֵהְבָה**
 34 **לְאַהוּבָה לְעוֹרֵר עִמּוֹ אֵהְבָה.**

1 תא חזי, אַרְחָא דְאורִייתָא כֶּךָ הוּא, בְּקִדְמִיתָא כִּד שְׂרִיא לְאַתְגְּלָאָה לְגַבֵּי בְר
2 נֶשׁ, {בְּרַגְעָא} אַרְמִיזִת לִיה בְּרַמִּיזוּ, אִי יַדַּע טַב. וְאִי לֹא יַדַּע, שְׁדַרְת לְגַבִּיָּה, וְקִרְאַת לִיה
3 פְּתִי. וְאַמְרַת אורִייתָא, לְהֵוּא דְשְׁדַרְת לְגַבִּיָּה, אִמְרוּ לְהֵוּא פְּתִי, דִּיקְרַב הֶכָּא,
4 וְאַשְׁתַּעֵי בְּהֵדִיָּה. הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, {מִשְׁלֵי ט} מִי פְּתִי יִסוּר הִנֵּה חִסְר לֵב וְגו'. קְרִיב
5 לְגַבָּה, שְׂרִיאַת לְמַלְלָא עֲמִיָּה, מִבְּתַר פְּרוּכְתָּא דְפִרְסָא לִיה, מַלְיִן לְפּוּם אַרְחוּי, עַד
6 דִּיסְתַּכַּל זְעִיר זְעִיר, וְדָא הוּא דְרִשָּׂא.

7 **בֹּא וּרְאָה, כֶּךָ הִיא דְרִכָּה שֶׁל תּוֹרָה: בְּרַאשׁוֹנָה כְּשֶׁמִּתְחִילָה לְהַתְּגַלּוֹת אֶל**
8 **הָאָדָם, {בְּרַגְעַ} רּוֹמְזַת לּוֹ בְּרַמְזוֹ. אִם יוֹדַע - אִז טוֹב, וְאִם לֹא יוֹדַע - שׁוֹלַחַת אֵלָיו וְקוֹרַאת**
9 **לוֹ פְּתִי. וְהַתּוֹרָה אֹמְרַת לְאוֹתוֹ שֶׁשְׁלַחָה אֵלָיו: אִמְרוּ לְאוֹתוֹ הַפְּתִי שִׁיקְרַב לְכָאן וְאַדְבַּר**
10 **עִמּוֹ. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב מִי פְּתִי יִסַּר הִנֵּה חִסְר לֵב וְגו'. קְרַב אֵלֶיהָ, וּמִתְחִילָה לְדַבֵּר עִמּוֹ מֵאַחַר**
11 **פְּרֻכַת שְׁפוּרְשַׁת לּוֹ דְבָרִים לְפִי דְרַכּוֹ, עַד שִׁיתְּבוּנֹן לְאֵט לְאֵט, וְזֶהוּ הַדְּרָשׁ.**

12 לְבַתַּר, תִּשְׁתַּעֵי בְּהֵדִיָּה, מִבְּתַר שׁוּשִׁיפָא דְקִיקָ, מַלְיִן דְּחִידָה, וְדָא אִיהוּ הַגְּדָה. לְבַתַּר
13 דְּאִיהוּ רְגִיל לְגַבָּה, אַתְּגְּלִיאַת לְגַבִּיָּה אֲנַפִּין בְּאַנְפִּין, וּמְלִילַת בְּהֵדִיָּה כֹּל רְזִין סְתִימִין
14 דִּילָהּ, וְכֹל אַרְחִין סְתִימִין, דְּהוּוּ בְּלַבָּאָה טְמִירִין, מִיּוּמִין קַדְמָאִין. כְּדִין {דָּף צ"ט
15 ע"ב} אִיהוּ בְּר נֶשׁ שְׁלִים, בַּעַל תּוֹרָה וְדָאִי, מְאִירִי דְּבִיתָא, דְּהָא כֹּל רְזִין דִּילָהּ גְּלִיאַת
16 לִיה, וְלֹא רְחִיקַת, וְלֹא כְּסִיאַת מִיּוּבָה כְּלוּם.

17 **אַחַר כֶּךָ תְּדַבֵּר עִמּוֹ מֵאַחַר פִּשְׁפֶּשׁ קֶטֶן דְּבָרֵי חִידָה, וְזֹהִי הַגְּדָה. אַחַר שֶׁהַתְּרַגַּל אֵלֶיהָ,**
18 **נְגִילַת אֵלָיו פְּנִים בְּפְנִים וּמְדַבֵּרַת עִמּוֹ כֹּל הַסּוּדוֹת הַנִּסְתָּרִים שְׁלָהּ, וְכֹל הַדְּרָכִים הַנִּסְתָּרוֹת**
19 **שֶׁהָיוּ שְׁמוּרִים בְּלָבָה מִיָּמִים רַאשׁוֹנִים, וְאִז אוֹתוֹ אָדָם הוּא שְׁלָם, בַּעַל תּוֹרָה וְדָאִי, בַּעַל**
20 **הַבַּיִת, שֶׁהָרִי כֹּל סוּדוּתֶיהָ גִּלְתָה לוֹ, וְלֹא רְחֻקָה וְלֹא כְּסִתָּה מִמֶּנּוּ כְּלוּם.**

21 אִמְרָה לִיה, חֲמִית מְלָה דְרַמְזָא דְקָא רַמִּיזְנָא לָךְ בְּקִדְמִיתָא, כֶּךָ וְכֶךָ רְזִין הוּוּ, כֶּךָ וְכֶךָ
22 הוּא. כְּדִין חֲמִי, {ס"א דְעֵלְאִין} דְּעַל אִינוּן מַלְיִן לְאוֹ לְאוֹסְפָא, וְלֹא לְמַגְרַע מְנִיָּהוּ. וְכְדִין
23 פְּשְׁטִיָּה דְקִרְאָ, כְּמָה דְאִיהוּ, דְּלֹא לְאוֹסְפָא וְלֹא לְמַגְרַע אֲפִילוּ אֶת חַד. וְעַל דָּא, בְּנֵי
24 נֶשָׂא אֲצִטְרִיכוּ לְאַזְדַּהֲרָא, וְלִמְרַדְּף אֲבַתְרָא דְאורִייתָא, לְמַהוּ רְחִימִין דִּילָהּ, כְּמָה
25 דְאַתְמַר.

26 **אוֹמְרַת לוֹ, רֵאִית דְּבַר הַרְמִז שְׂרַמְזַתִּי לָךְ בְּתַחֲלָה? כֶּךָ וְכֶךָ הִיוּ הַסּוּדוֹת, כֶּךָ וְכֶךָ**
27 **הוּא. וְאִז רוּאָה {שֶׁהֶעֱלִינוּם} שְׁעַל הַדְּבָרִים הַלְלוּ אִין לְהוֹסִיף וְאִין לְגַרְע מַהֶם, וְאִז**
28 **פְּשַׁת הַכְּתוּב כְּמוֹ שֶׁהוּא, שְׁלֹא לְהוֹסִיף וְלֹא לְגַרְע אֲפִילוּ אוֹת אַחַת. וְעַל כֶּךָ אֲנִשִּׁים**
29 **צָרִיכִים לְהַזְהֵר וְלְרַדֵּף אַחֲרֵי הַתּוֹרָה לְהִיּוֹת אוֹהֲבִים שְׁלָהּ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְּבָאָר.**

30 תָּא חֲזִי {שְׁמוֹת כָּא} אִם אַחֲרַת יִקַּח לוֹ, גְּלִגּוּלִין דְּמִתְגְּלִגְלֵן בְּהַאי קִרְאָ, כְּמָה רַבְרַבִּין
31 וְעֵלְאִין אִינוּן, דְּהָא כֹּל נִשְׁמַתִּין עֵלְיִן בְּגִלְגּוּלָא. וְלֹא יַדְעִין בְּנֵי נֶשָׂא אַרְחוּי דְקוּדְשָׁא
32 בְּרִיךְ הוּא, וְהִיאֲרָ קִיָּמָא טִיקְלָא, וְהִיָּךְ אַתְדַּנּוּ בְּנֵי נֶשָׂא בְּכָל יוּמָא, וּבְכָל עֵידָן, וְהִיָּךְ
33 נִשְׁמַתִּין עֵלְיִן בְּדִינָא, עַד לֹא יִיתוּן לְהַאי עֵלְמָא, וְהִיָּךְ עֵלְיִן בְּדִינָא, לְבַתַּר דְּנַפְקֵי
34 מֵהַאי עֵלְמָא.